

1. Pewien fakt u początku nowego życia

Julián Carrón*

Celem nieustannie podejmowanym przez Boga w ciągu historii jest rodzenie człowieka, który by Go kochał jako wolna istota. „Dla tej wolności [...] poświęciłem wszystko, mówi Bóg, / Dla tego smaku, jaki znajduję w tym, żeby być kochanym przez ludzi wolnych, / dobrowolnie”¹. Taka była obietnica „Nowego Przymierza” zapowiedzianego przez proroków.

A oto pytanie: czy powiodło się to zamierzenie Boga? Czy Bogu, w Jezusie, udało się wzbudzić taką miłość, taką wolność, takie przyłgnięcie? Czy zdołał On wzbudzić owo wolne „ja”, zdolne do uznania Go? Innymi słowy: czy Bóg się usprawiedliwił wobec umysłu i serca człowieka? Jeśli możemy odpowiedzieć twierdząco, jeśli Jego zamierzenie powiodło się, to istnieje nadzieja, iż to może się dokonać także w nas: nie będziemy skazani na to, iż pozostaniemy na łasce i niełasce nas samych, kruchości naszych zachcianek i naszej niemocy.

„Największą rzeczą, jaką Bóg pozwolił nam poznać w naszej historii w ostatnich dwudziestu latach, jest «tak» św. Piotra”², mówił ksiądz Giussani w 1995 roku. Faktycznie, stronicę poświęconę owemu «tak» Piotra należą do najbardziej oryginalnych i spektakularnych, jakie on nam pozostawił. Tak jednak jak bardzo są wstrząsające, jak ze wszystkich stron nas przerastają, tak też są najmniej zrozumiałymi stronicami. Stąd też trzeba dać się pociągnąć jego świadectwem, jego znaczeniem, by w głębi naszego jestestwa móc doświadczyć sensu, by móc zrozumieć, ponieważ tylko doświadczenie, a nie nasze oderwane refleksje, daje zrozumienie.

Ksiądz Giussani zaskakuje nas już od pierwszego zdania: „Dwudziesty pierwszy rozdział Ewangelii św. Jana jest fascynującą dokumentacją pojawienia się nowej etyki w historii. Opowiedziany w nim wyjątkowy epizod jest kluczem do zrozumienia chrześcijańskiej koncepcji człowieka, jego moralności w relacji z Bogiem, życiem oraz światem”³.

Spróbujmy uchwycić całe rewolucyjne znaczenie owego *początku* księdza Giussaniego: kluczem do zrozumienia chrześcijańskiej koncepcji człowieka, czyli najbardziej rozumiałej i odpowiedniej dla człowieka koncepcji jego moralności, relacji z Bogiem, jest pewien fakt w historii. To znaczy, kluczem do zrozumienia owego spojrzenia, wreszcie adekwatnego względem nas samych i wobec innych, nie jest jakiś wykład z antropologii chrześcijańskiej, ale pewna szczególna historia, bez której nie rozumiałbym także tej antropologii. To, co »

* Z książeczki Rekolekcji Bractwa Comunione e Liberazione 2016.

© 2016 Bractwa Comunione e Liberazione na teksty J. Carróna „Miłością odwieczną ukochałem cię, ulitowałem się nad twoją nicością”.

» my, postępując zgodnie z mentalnością wszystkich, uważamy prawie za nieznaczące, ponieważ niedające się odtworzyć naszymi wysiłkami – owa szczególna historia nie może być przełożona na jakiś „wzór” i zatem nie może być powtarzana według metody naukowej; to, co nam wydaje się zbyt kruche, by móc walczyć z ideologiami reedukującymi człowieka i co zatem jesteśmy skłonni odrzucić, dla księdza Giussaniego jest kluczem do rozumienia wszystkiego. Jak powiada Jezus o sobie samym: „Kamień odrzucony przez budujących, stał się kamieniem węgielnym”⁴.

Jeśli chcemy dogłębnie zrozumieć te sprawy, to musimy bezwzględnie powrócić do tego, jak ta nowa inteligencja i ta moralność wkroczyły na świat. I nigdy, w tym sensie, nie przestanie zdumiewać wartość metody, jaką ksiądz Giussani przypisuje opowiadaniom ewangelicznym, którym pozwala się ciągle uczyć i od których nigdy uczyć się nie przestaje. My, przy drugiej ich lekturze, sądzymy, że już je znamy! Jeśli więc nie chcemy powtarzać naszego błędu, spróbujmy naśladować księdza Giussaniego w jego utożsamianiu się z opowiadaniem Ewangelii; nie traktujmy tego, co usłyszymy jako „coś już wiadomego”, ale pozwólmy uderzyć się każdemu fragmentowi tak, jak gdybyśmy słuchali go po raz pierwszy.

¹ Ch. Péguy, *Il mistero dei santi innocenti*, w: *I Misteri*, Jaca Book, Milano 1997, s. 343.

² Zapiski ze spotkania Diakonii CL w Hiszpanii z księdzem Giussanim, 15 maja 1995, zachowane przez Sekretariat Centralny CL, Mediolan.

³ L. Giussani – S. Alberto – J. Prades, *Zostawić ślady w historii świata*, s. 83.

⁴ Mk 12, 10.